

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี
สาขาครีราชา เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นางกมลนุช แสนสุข
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางกมลนุช แสนสุข ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงหัวหน้าสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนาย ก. และนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา มีหนังสือ ที่ ขบ ๐๐๓๐.๑/๓๔๗๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วน of นาย ก. โดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีเท่านั้น และกำหนดให้ส่วนราชการที่ประสงค์จะทราบข้อมูลทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา จากกรณี of นาย ก. ศาลได้พิพากษาคดีเรียบร้อยแล้ว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจง of ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาครีราชา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตาม

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๗

คำพิพากษาของนาย ก. นาย ข. และนางสาว ค. ต้องการทราบสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าวเพื่อนำไปบังคับชำระหนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ให้นาย ก. นาย ข. และนางสาว ค. ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานกู้ยืมเงิน โดยนาย ก. ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินรวมจำนวน ๖ ฉบับจากผู้อุทธรณ์ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๓,๕๐๐ บาท เพื่อนำไปเปิดร้านขายก๋วยเตี๋ยว ต่อมานาย ก. ผิดนัดชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ไปทวงถามแต่ถูกนาย ก. ทำร้ายร่างกาย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนาย ก. ต่อศาลจังหวัดพัทธยา โดยศาลได้พิพากษาให้นาย ก. ชดใช้เงินให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่นาย ก. ก็มีได้ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลมีหมายบังคับคดี โดยการอายัดเงินเดือนของนาย ก. ซึ่งได้มา ๑ เดือน จำนวน ๖,๐๐๐ บาท ภายหลังนาย ก. ได้ลาออกจากการงาน และปัจจุบันก็ไม่ทราบว่านาย ก. ไปทำงานที่ไหน ส่วนนาย ข. และนางสาว ค. ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากผู้อุทธรณ์ไปเป็นจำนวนเงิน ๒๓,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งหมด ๒๔,๒๙๓ บาท ต่อมานาย ข. ผิดนัดชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดพิจิตร และศาลได้มีคำพิพากษาให้ชำระเงินให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยลูกหนี้รายนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถขออายัดเงินเดือนได้ เพราะได้ลาออกจากการงานไปก่อนหน้านี้แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนเพราะจำนวนเงินที่ได้กู้ยืมไปนั้น ผู้อุทธรณ์นำมาจากการกดเงินสดจากบัตรเครดิตของธนาคารต่างๆ นำมาให้ลูกหนี้ทั้งสองราย และผู้อุทธรณ์ได้หมดเงินไปกับการจ้างทนายความในการฟ้องคดีด้วย ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากการงานเพราะเกรงกลัวคำข่มขู่ของนาย ก. และไปประกอบอาชีพปลูกผักขาย แต่รายได้ไม่ดี จึงได้เข้าทำงานเป็นแม่บ้านที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แต่รายได้ก็ยังไม่พอที่จะชำระหนี้บัตรเครดิต ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบสถานที่ทำงานของลูกหนี้ทั้ง ๓ ราย เพื่อจะขออายัดเงินเดือนมาชำระหนี้ โดยในส่วนของนางสาว ค. ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีคำขอไปยังสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา แต่เนื่องจากนางสาว ค. เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา ร่วมกับ นาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบสถานที่ทำงานของนางสาว ค. ด้วยเช่นกัน

ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา ชี้แจงสรุปความได้ว่า ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ กำหนดว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์รายนี้ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาที่ต้องการทราบสถานที่ทำงานของลูกหนี้ตามคำพิพากษาจำนวน ๓ ราย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขา

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๗

ศรียาชา ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ประกอบกับมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดห้ามเปิดเผยไว้ ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลของลูกหนี้ให้เจ้าหนี้ได้ทราบจะทำให้ต่อไปสำนักงานประกันสังคมจะกลายเป็นหน่วยงานที่ไว้ใช้สำหรับติดตามการชำระหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความไว้วางใจของนายจ้างและลูกจ้างในการให้ข้อมูลแก่สำนักงานประกันสังคม และเคยมีกรณีที่ลูกจ้างได้ยื่นฟ้องสำนักงานประกันสังคมเพราะเหตุที่มีการเปิดเผยข้อมูลให้แก่บุคคลภายนอกได้ทราบ สำนักงานประกันสังคมจึงได้วางแนวทางการพิจารณากรณีที่เจ้าหนี้มาขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกจ้างไว้ว่า ๑. หากกรณีที่เจ้าหนี้ยังไม่ได้ยื่นฟ้องต่อศาล สำนักงานประกันสังคมจะไม่เปิดเผย ๒. กรณีที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวน หรือของศาล หากเจ้าพนักงานที่มีอำนาจตามกฎหมายหรือศาล ร้องขอเข้ามา สำนักงานประกันสังคมจะเปิดเผยให้ ๓. กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้วและคดีถึงที่สุด สำนักงานประกันสังคมจะไม่เปิดเผยให้เพราะถือว่าเป็นขั้นตอนของการบังคับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ในการสืบหาทรัพย์สินของเจ้าหนี้เพื่อนำไปยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ สำนักงานประกันสังคมเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ เมื่อเจ้าหนี้ได้สมัครใจที่จะให้ลูกหนี้กู้ยืมเงิน เจ้าหนี้ก็ต้องรับความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้น และการขอทราบสถานที่ทำงานของลูกจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นก็มิได้ทำให้สามารถขออายัดเงินเดือนเพื่อชำระหนี้ได้ทุกราย เพราะต้องขึ้นอยู่กับเงินเดือนของบุคคลนั้นๆ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ คน ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว และนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก การบังคับชำระหนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็น

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๗

สำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ลาป่วย จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย